

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí v Bratislave 21. novembra 2012 v trestnej veci obvineného **Ing. J. K. pre zločin marenia spravodlivosti** podľa § 344 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. a iné, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 3T 28/2011, o dovolaní, ktoré podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. J. P., advokáta v D. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20. septembra 2011, sp. zn. 3To 85/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. J. K. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza z 9. mája 2011, sp. zn. 3T 28/2011, bol obvinený Ing. J. K. uznaný za vinného zo spáchania

zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. (v bode 1/), pokračovacieho prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. a prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 2 Tr. zák. (v bode 2/) na tom skutkovom základe, že

1. po tom, čo ho v raňajších hodinách dňa 4. augusta 2008 pri preverovaní trestného oznámenia J. U. pracovníci Odboru kriminálnej polície Prievidza vyzvali, aby im poskytol záznam z kamerového systému snímajúceho priestor pred jeho prevádzkou E., toto odmietol vydať s tým, že kamerový systém nevie obsluhovať, následne v doobedňajších hodinách dňa 4. augusta 2008 v P. požiadal M. R., aby vymazal záznam z kamerového systému umiestneného a nainštalovaného v jeho internetovej kaviarni E. v P. na ulici M., ktorý zaznamenával priestor na parkovisku v P. na M.,

kde v čase od 22.00 hod. dňa 3. augusta 2008 do 05.50 hod. dňa 4. augusta 2008 došlo k prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. vyšetrovaného na oddelení skráteneho vyšetrovania Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prievidzi pod ČVS: ORP-1719/1-OSV-PD-2008, skutok, ktorý spočíval v poškodení osobného motorového vozidla zn. VW Passat bielej farby, evidenčné číslo X. patriaceho M. U., potom čo na základe požiadavky obvineného Ing. J. K. M. R. v čase od 09.33 hod. do 09.56 hod. dňa 4. augusta 2008 zmazal všetky nahrávky videozáznamov kamerového systému v čase od 22.00 hod. 3. augusta 2008 do 06.00 dňa 4. augusta 2008 z kamerového systému z počítača v E., kde boli uložené,

2. dňa 15. júna 2006 o 13.05 hod. v priestoroch Okresného riaditeľstva Policajného zboru Prievidza, na Úrade justičnej a kriminálnej polície, Odbore skráteneho vyšetrovania, pri výsluchu ako svedok po riadnom poučení o následkoch krivej výpovede v trestnom konaní vedenom pod ČVS: ORP-1163/1-OSV-PD-2006 pred povereným príslušníkom Policajného zboru uviedol, že dňa 19. mája 2006 v čase okolo 15.30 hod. sa vozil ako spolujazdec na vozidle Volkswagen Passat, ktoré riadil Z. N., pričom po predchádzajúcom telefonáte so svojim otcom J. K., ktorý ho informoval o konflikte s D. P., prechádzali popred Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi, kde videl policajné autá, hŕstku ľudí a D. P. a vo vzdialenosti okolo 2 metre od tejto skupiny na zemi ležiaci mobilný telefón, Z. N. prikázal zastaviť a bez vystúpenia z vozidla z otvorených dverí mobilný telefón zodvihol zo zeme a odtiaľ spoločne odišli na políciu, kde telefón odovzdal, pričom službukonajúcemu policajtovi uviedol, že telefón našiel na mieste a tvrdil, že sa predtým ako išiel na políciu s otcom nestretol, pričom rovnako vypovedal aj dňa 30. júna 2006 o 09.30 hod. pred vyšetrovateľom na Úrade justičnej a kriminálnej polície v Prievidzi, ktorý pod ČVS: ORP-475/OVK-PD-2006, viedol trestné stíhanie proti J. K. za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., pričom vo výpovedi pred vyšetrovateľom dňa 13. júla 2006 o 09.40 hod. zmenil miesto nálezu telefónu na miesto za G. - barom pri Železničnej stanici v P. a následne dňa 13. septembra 2006 o 14.00 hod. a taktiež na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde v Prievidzi, sp. zn. 2T 26/2007, dňa 6. júla 2007 vo veci obžalovaného J. K. zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. po riadnom zložení prísahy, čo bolo v rozpore so súdom zistenou skutočnosťou

vyslovenou v rozsudku 2T 26/2007, ktorým bol obžalovaný J. K. st. odsúdený za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák.

Okresný súd obvinenému Ing. J. K. podľa § 344 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2, § 38 ods. 7 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 7 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 Tr. zák. ho súd na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti rozsudku Okresného súdu Prievidza podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 20. septembra 2011, sp. zn. 3To 85/2011, ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodu uvedenom v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený v dovolaní namietal, že skutok, kvalifikovaný ako zločin marenia spravodlivosti, nie je trestným činom, nakoľko tu absentuje subjektívna stránka skutkovej podstaty uvedeného trestného činu. Skutočnosť, že dal pokyn na vymazanie videozáznamu z kamerového systému nemožno považovať za marenie dôkazu v trestnom konaní, nakoľko v čase, keď tento pokyn dával, nemal vedomosť o tom, že predmetný záznam je dôkazom použiteľným pre účely trestného konania. Podľa názoru obvineného realizácia vlastníckej dispozície k predmetu vlastníckeho práva nemôže zakladať jeho trestnú zodpovednosť.

Obvinený ďalej namietal, že skutok pod bodom 2/ rozsudku okresného súdu, kvalifikovaný ako prečin krivej výpovede a krivej prísahy, je založený len na tvrdení svedka Z. N., ktorý zmenil svoju výpoveď v neprospech obvineného pravdepodobne pod nátlakom polície. Obvinený poukázal na to, že súd sa nedostatočne zaoberal dôveryhodnosťou uvedeného svedka, hoci tento už bol podmienenčne odsúdený za krivú výpoveď.

Záverom dovolania obvinený navrhol, aby Najvyšší súd vyslovil rozsudkom porušenie zákona v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a v predmetnej veci podľa § 386 ods. 2 Tr.

por. zrušil výrok o vine a celý výrok o treste ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine podklad.

K dovolaniu sa vyjadrila aj prokurátorka Okresnej prokuratúry Prievidza, ktorá považuje dovolanie obvineného za nedôvodné. V súvislosti s námietkou obvineného ku skutku marenia spravodlivosti uviedla, že skutok tak, ako bol vykonaným dokazovaním ustálený, t.j. že Ing. J. K. v noci videl, že je poškodzované vozidlo na parkovisku, ktoré snímali jeho kamery a následne zakázal vydať svojmu zamestnancovi R. K. na výzvu polície záznam z kamerového systému, na ktorom bolo nasnímané poškodzovanie vozidla a tento dal následne ihneď zničiť, jednoznačne a nepochybne vykazuje znaky zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b/ Tr. por. K námietke obvineného ku skutku pod bodom 2/ – prečinu krivej výpovede a krivej prísahy prokurátorka vo svojom vyjadrení uviedla, že obvinený v skutočnosti nenamietal právne posúdenie skutku, ale hodnotenie vykonaných dôkazov, čo však nenapĺňa žiaden dovolací dôvod v zmysle § 371 Tr. por. Vzhľadom na uvedené navrhla, aby Najvyšší súd dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd, ako súd dovolací, síce primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), že bolo podané oprávneným procesným subjektom (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.); dospel však k záveru, že nie sú splnené dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Z odôvodnenia dovolania je zrejmé, že obvinený namieta predovšetkým zistený skutkový stav a spôsob, akým súdy prvého a druhého stupňa v napadnutom konaní vyhodnotili vykonané dôkazy v jeho neprospech.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 písm. i/ Tr. por. je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia: správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný

(podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávnych chýb, taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Tr. por. Mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie - neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Vykonávanie dôkazov a ich hodnotenie sa v plnom rozsahu vykonáva v rámci konania pred súdom, a to príslušnými procesnými súdmi ako v prvom stupni, tak aj v konaní o riadnom opravnom prostriedku. Najvyšší súd je v konaní o dovolaní zásadne povinný vychádzať zo skutkových zistení súdu prvého stupňa a v nadväznosti na tento skutkový stav zvážiť hmotnoprávne posúdenie skutku, pričom skutkové zistenia súdu prvého stupňa nemôže meniť, a to ani na základe prípadného dopĺňovania dokazovania, ako ani v závislosti na prípadne inom hodnotení v predchádzajúcom konaní vykonaných dôkazov. Mimoriadny opravný prostriedok môže viesť len k skúmaniu, či boli splnené dôvody vyjadrené v ustanovení § 371 Tr. por.

Nevykonanie dokazovania v rozsahu predpokladanom obvineným a hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, nie je možné uplatniť ako dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ale ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) v jeho prospech.

Pokiaľ obvinený odôvodňuje tento dovolací dôvod aj poukazom na nepreukázanie subjektívnej stránky trestného činu marenia spravodlivosti, dovolací súd konštatuje nasledovné: Subjektívna stránka trestného činu nepredstavuje nič iné ako vnútorný vzťah páchatel'a k spáchanému trestnému činu. Tento vzťah nemožno skúmať priamo, ale len sprostredkovane, t.j. tak, ako sa navonok prejavil v jeho konaní, ktoré je v konečnom dôsledku obsahom skutkovej vety rozhodnutia. Takže ani poukaz na to, že nebola v predmetnom konaní preukázaná vykonaným dokazovaním subjektívna stránka trestného činu, nemôže napĺňať uvedený dovolací dôvod.

Najvyšší súd na tomto základe, bez meritórneho preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí konštatoval, že je zrejmé nenaplnenie dôvodov dovolania uplatnených obvineným, a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. novembra 2012

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová